



RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 66.878/3
van 24 januari 2020

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘houdende
implementatie van een generieke besparingsmaatregel in de
subsidies aan gewezen DAC-werknemers, erkende huurdiensten
en verhuurdersorganisaties’

Op 24 december 2019 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘houdende implementatie van een generieke besparingsmaatregel in de subsidies aan gewezen DAC-werknemers, erkende huurdiensten en verhuurdersorganisaties’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 21 januari 2020. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jeroen VAN NIEUWENHOVE en Koen MUYLLE, staatsraden, Jan VELAERS en Bruno PEETERS, assessoren, en Annemie GOOSSSENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Githa SCHEPPERS, eerste auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 24 januari 2020.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

2. Het voor advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt tot wijziging van een aantal besluiten van de Vlaamse Regering teneinde een besparing te realiseren van 6 pct. op de subsidies die in die besluiten worden geregeld.

BEVOEGDHEID VAN DE RAAD VAN STATE

3.1. Krachtens artikel 3, § 1, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, onderwerpen onder meer de leden van de gemeenschaps- of gewestregeringen aan het met redenen omklede advies van de afdeling Wetgeving de tekst van alle ontwerpen van reglementaire besluiten. Reglementaire besluiten in de zin van die wetsbepaling zijn besluiten waarbij algemene regels worden uitgevaardigd die toepasselijk zijn op de rechtsonderhorigen in het algemeen of op een onbepaalde groep van rechtsonderhorigen die zich in dezelfde objectieve toestand bevinden en niet alleen op één van hen of op een naar aantal beperkte groep. Het gaat met andere woorden om besluiten die nieuwe, dwingende voorschriften bevatten die een onpersoonlijke en abstracte rechtstoestand regelen en die gelden voor een onbepaald aantal gevallen en van toepassing zijn op de rechtsonderhorigen in het algemeen, dan wel op een onbepaalde groep, niet individualiseerbare, rechtsonderhorigen die zich in eenzelfde objectieve toestand bevinden.¹

3.2. De artikelen 1 tot 4 van het ontwerp, die strekken tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 december 2005 ‘houdende de toekenning van een niet-gereguleerde subsidie aan bepaalde initiatieven binnen het woonbeleid die personeelsleden tewerkstellen in een gewezen DAC-statuuat’, betreffen een subsidieregeling voor drie bij naam genoemde initiatieven binnen het woonbeleid. Die bepalingen formuleren geen algemene regel die voor een onbepaald aantal gevallen geldt.

De conclusie is dan ook dat de artikelen 1 tot 4 van het ontwerp niet van reglementaire aard zijn en dat de Raad van State niet bevoegd is om er advies over te geven.

¹ Zie ook adv.RvS 55.835/VR van 2 april 2014 over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘houdende de vaststelling van het rooilijnplan 1M3D8E G 024931 01’, opmerking 3.2, en adv.RvS 57.016/3 van 20 februari 2015 over een ontwerp dat heeft geleid tot het besluit van de Vlaamse Regering van 13 maart 2015 ‘tot aanpassing van diverse besluiten inzake gezondheidszorg ter uitvoering van de besparingsmaatregel’, opmerking 2. Zie ook M. VAN DAMME en B. DE SUTTER, *Raad van State II. Afdeling Wetgeving*, Brugge, die Keure, 2013, p. 120, nr. 175; J. SALMON, J. JAUMOTTE en E. THIBAUT, *Le Conseil d'État de Belgique*, I, Brussel, Bruylant, 2012, p. 199-205, nrs. 85.1 en 85.2; zie ook *Raad van State, Jaarverslag 2008-2009*, 35.

RECHTSGROND

4.1. De artikelen 5, 6, 9 en 10 van het ontworpen besluit, die strekken tot wijziging van, respectievelijk, het besluit van de Vlaamse Regering van 29 september 2006 ‘houdende de erkenning en subsidiëring van huurdersorganisaties’ en het besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2012 ‘houdende bepaling van de erkennings- en subsidievoorwaarden van sociale verhuurkantoren’, vinden rechtsgrond in de artikelen 56 en 58 van het decreet van 15 juli 1997 ‘houdende de Vlaamse Wooncode’ (hierna: de Vlaamse Wooncode)

4.2. De artikelen 7 en 8 van het ontworpen besluit, die strekken tot wijziging van besluit van de Vlaamse Regering van 6 juli 2012 ‘houdende de erkennings- en subsidievoorwaarden voor de ondersteuningsstructuur voor de initiatieven ter bevordering van de positie van de kandidaat-huurders en huurders op de private huurmarkt en in de sociale huisvesting’, vinden rechtsgrond in de artikelen 57 en 58 van de Vlaamse Wooncode.

4.3. Artikel 11 van het ontworpen besluit, dat strekt tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 februari 2019 ‘tot uitvoering van diverse bepalingen van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode en tot versterking van de SVK-werking’, vindt rechtsgrond in artikel 58*bis* van de Vlaamse Wooncode.

4.4. Artikel 12 van het ontworpen besluit, dat strekt tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 24 mei 2019 ‘houdende de erkenning en subsidiëring van verhuurdersorganisaties’, vindt rechtsgrond in artikel 77*octies* van de Vlaamse Wooncode.

VORMVEREISTEN

5.1. De artikelen 9 en 10 van het ontwerp strekken tot wijziging van de subsidieregeling van sociale verhuurkantoren. Gevraagd of de ontworpen regeling werd aangemeld bij de Europese Commissie op grond van artikel 108, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (hierna: VWEU), antwoordde de gemachtigde:

“De ontworpen regeling gaat over een budgettaire besparing die betrekking heeft op bestaande subsidieregelingen en bijgevolg de bij de totstandkoming van de regelgeving ingenomen positie omtrent al dan niet aanmelding, ongewijzigd behouden blijft.”

5.2. Zoals de Raad van State, afdeling Wetgeving, in advies 63.957/1/V van 29 augustus 2018 heeft opgemerkt valt het niet “uit te sluiten dat de in het ontwerp vervatte subsidieregelen ten aanzien van sociale verhuurkantoren zouden kunnen worden uitgelegd als steunmaatregelen aan ondernemingen in de zin van de artikelen 107 tot 109 [van het] VWEU zodat daarvoor, eventueel in overleg met de diensten van de Europese Commissie, het best zekerheid zou worden verworven over de vraag of in dat verband al dan niet een aanmelding is vereist op grond van artikel 108, lid 3, [van het] VWEU. Dergelijke benadering is des te meer verdedigbaar in het licht van het belang van de sanctie in geval van een onterechte

niet-aanmelding, namelijk dat de steun *per se* nietig is, zelfs indien deze verenigbaar verklaard zou kunnen worden met het Unierecht als ze correct werd aangemeld”.²

Hetzelfde geldt voor de ontworpen wijziging van die subsidieregeling. Dat is des te meer het geval nu het ontwerp ertoe strekt het bedrag van de opstartsubsidie, van de basissubsidie-enveloppe en van de groeissubsidie te verhogen in vergelijking met wat thans in het besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2012 wordt bepaald.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

6. In de rubriek ‘Juridisch kader’ van de aanhef moet worden verwezen naar het besluit van de Vlaamse Regering van 24 *mei* (in plaats van: februari) 2019 ‘houdende de erkenning en subsidiëring van verhuurdersorganisaties’.

Artikel 5

7.1. In de inleidende zin van artikel 5 van het ontwerp moet worden verwezen naar het besluit van de Vlaamse Regering van 29 september 2006.

7.2. Vermits artikel 5 van het ontwerp er enkel toe strekt het tweede lid van artikel 7 van het besluit van de Vlaamse Regering van 29 september 2006 te vervangen, moet in de ontworpen bepaling de vermelding “Art. 7.” worden weggelaten.

Artikel 6

8. In de inleidende zin van artikel 6 van het ontwerp kan meer specifiek worden verwezen naar artikel 8, *eerste lid*, van het erin bedoelde besluit. Bovendien schrijve men “gewijzigd” (in plaats van “het gewijzigd”).

Artikel 10

9. In het ontworpen artikel 13, § 1, vijfde lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2012 (artikel 10, 1°, van het ontwerp) moet worden verwezen naar artikel 5, § 4, van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 januari 2012 ‘tot vaststelling van nadere

² Adv.RvS 63.957/1/V van 29 augustus 2018 over een ontwerp dat heeft geleid tot het besluit van de Vlaamse Regering van 26 oktober 2018 ‘tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 29 september 2006 houdende de erkenning en subsidiëring van huurdersorganisaties en het besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2012 houdende bepaling van de erkennings- en subsidievoorwaarden van sociale verhuurkantoren en tot opheffing van het besluit van de Vlaamse Regering van 15 december 2006 houdende bepaling van de toekenning van VIA-subsidies aan de gesubsidieerde huurdiensten’, opmerking 4.

regels voor de bijdragen van de sociale woonactoren in de financiering van de Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen’.

Artikel 11

10. In artikel 11 van het ontwerp moet meer specifiek worden verwezen naar artikel 8, § 1, *eerste lid*, van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 februari 2019.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Annemie GOOSSENS

Jo BAERT